

אביב ביער ולפתע סופה / מיכל רשף (סיפור לצעירים בימי הקורונה)

הימים ביער הם ימי התעוררות האביב. אימא אדמה מכוסה בשמיכה ירוקה ומקושטת בצבעיהם של ילדי הפרחים המתעוררים. עמוק ביער נשמעים קולות שמחה על בוא האביב ועל האפשרות לשחק בחוץ. אלו הם קולותיהם של ילדי היער שמשחקים עם חיות היער. בכל בוקר מתאספים ילדי היער וחיות היער לשחק יחדיו.

הם משחקים ומשתעשעים עד שאימא קוראת להם: "בואו, בואו ילדיי לארוחה, בואו והביאו אתכם את חברכם". "רק עוד רגע אימא" קוראים הילדים, "אנחנו באים". רצים הילדים ואחריהם חיות היער וכולם נאספים בקרחת היער. כל אחד מניח על השטיח הירוק של אימא אדמה את מה שהביא לארוחה, וכולם ביחד נהנים מארוחה טעימה וצבעונית. לאחר הארוחה אימא מספרת לכולם ביחד סיפור מיוחד שסבתא סיפרה לה כשהייתה קטנה וכולם מקשיבים בשקט בשקט, כך שאפשר לשמוע את הציפורים מלוות את אימא בשירתן. כשאימא מסיימת הם ממשיכים לשחק יחדיו ושמחה גדולה שורה על כולם.

לפעמים הם משחקים תופסת ומחבואים, לפעמים בונים וחופרים בחול, לפעמים מטפסים גבוה על העצים ומתנדנדים על ענפיהם ויש כאלה שאוהבים לשבת ולנוח בצל עץ גדול וגבוה. לקראת הערב, כשציפורי השיר מתחילות לזמר את שיר הערב המתקרב, נפרדים כולם לשלום וכל אחד חוזר אל ביתו.

בקר אחד התעוררו ילדי היער וכמו בכל בוקר היו מוכנים לקפוץ החוצה ולפגוש את חבריהם חיות היער, ילדי הפרחים ועוד ילדי יער חברים. הם הציצו מהחלון אך לא ראו אף אחד בחוץ. ארוחת הבוקר כבר חיכתה להם על השולחן ואימא ואבא הזמינו אתם להתיישב לאכול. לאחר ששרו ביחד את ברכת הבוקר, אימא ואבא אמרו: "ילדים יקרים, לא נוכל לצאת החוצה לשחק היום וגם לא בימים הקרובים. ערפל כבד מכסה את השמיים וסופה גדולה מתחוללת וקרבה. כולנו צריכים להישאר ביחד בבית ולחכות זמן מה שתחלוף הסערה". "ומה יהיה עם חברנו ילדי היער האחרים, ומה יהיה עם ילדי הפרחים והחיות שבאות לשחק אתנו בכל יום? שאלו הילדים. "אל לכם לדאוג" אמר אבא, "אימא אדמה שומרת על ילדיה והחיות יודעות למצוא להן מקומות מסתור בטוחים וחמימים עד שתחלוף הסופה".

בימים הבאים התחוללה בחוץ סופה כבדה. אור השמש לא נראה ורוח חזקה מתמיד נשבה. אף אחד לא יצא החוצה. בתוך הבית היה חמים ונעים. אימא ואבא היו עסוקים בעבודות הבית והילדים הצטרפו אליהם ועזרו בכל מה שיכלו. ביחד הם הכניסו עץ לתנור העצים, הכינו עוגיות, אפו לחם והכינו ארוחות טעימות. הם שיחקו והשתוללו, הקשיבו לסיפורים שאמא ואבא סיפרו, ציירו ציורים ושרו שירים. בערב לפני השינה הזמינה אמא את כולם להחזיק ידיים וביחד הם התפללו שהסערה תחלוף, שלחבריהם שלום ושברוב יוכלו לשוב ולהיפגש. אמא ואבא נשקו להם נשיקת לילה טוב וביחד הם שלחו אהבה לעולם כולו.